

Bajtársi

XV. évfolyam 2012. június 2y. szám

hírlével

A kiadvány térítésmentes, sokszorosítható

A Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségének időszakos kiadványa

A katonahősökre emlékeztünk

A honvédség valódi ereje a bajtársiasságban rejlik

Simicskó István a Honvéd Kulturális Központban május 18-án rendezett ünnepségen elmondott beszédében kiemelte, hogy a haza védelme alapvető fontosságú feladat, ezért ezt méltó módon kell megünnepelni. A honvédség valódi ereje a bajtársiasságban és az összefogásban rejlik.

Az államtitkár az ünnepi köszöntőt követően dr. Orosz Zoltán altábornaggal, a Honvéd Vezérkar főnök helyettesével gratulált az előléptetett nyugállományú katonáknak, valamint számos elismerést nyújtott át.

FOTÓ: KACSÓ LAJOS

Tartalom

A honvédség valódi ereje a bajtársiasságban rejlik	2
Köszöntő	3
Várunk titeket	3
Küldöttgyűlés után ...	4
Az út nincs kikövezve	5
Egy maroknyi hölgy	6
Tavaszi közgyűlés	6
A felderítők társasága	8
Az érdemrendes ezredes	10
A békefenntartók otthona	11
Tevékeny nap a hősökért	12
Újra katonák lettek	13
Hölgykoszorú	
a Repülőmúzeumban	14
A hozzátartozói ellátásokról	15
A kapcsolat értéke	15
Őrségváltás a régió élén	16
Egészségprogram	
nyugdíjasoknak	17
A Balassi éves közgyűlése	18
Borverseny	
hatodszor Miskolcon	18
Dalostalálkozó Nagykanizsán	19
A segítyezés tapasztalatai	19
Koszorúzás Nápolyban	20
Ígéret a töretlen folytatásra	20
Ismét egy siker	21
Látogatás egy	
élő múzeumfaluba	21
És a hadosztály elindult	22
Hozták a formát	22
Hívás az életért	22
Honvédelmi szaktanterem	
nyílt a „katonasuliban”	23
Ludovika fesztivál	24

A BAJTÁRSI
EGYESÜLETEK ORSZÁGOS
SZÖVETSÉGÉNEK TÁJÉKOZTATÓJA

FELELŐS KIADÓ:
KELEMEN JÓZSEF NYÁ.

ALTÁBORNAGY, A BEOSZ ELNÖKE
SZERKESZTŐBIZOTTSÁG ELNÖKE:
PINTÉR FERENC NYÁ. EZREDES
SZERKESZTŐK:
GRÓF FERENC NYÁ. ALEZREDES,
KACSÓ LAJOS NYÁ. EZREDES,
MÉSZÁROS KÁROLY NYÁ. ALEZREDES

A HÍRLEVÉL INTERNETES
ELÉRHETŐSÉGE: www.beosz.hu
CÍM: 1440 BUDAPEST, PF.: 22.
E-MAIL: BHIRLEVEL@GMAIL.COM

Köszöntő

Tisztelt Hölgyeim és Uraim, tisztelt Bajtársak!

Nagy szeretettel üdvözlöm a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségének Választmányi ülését és tisztújító Küldöttgyűlését. Kötelességeim az ülés időpontjában sajnos külföldre szólítanak, ezért kivételesen nem tudom személyesen üdvözölni a megjelenteket. Biztos vagyok azonban abban, hogy a találkozó a BEOSZ címerében is szereplő idézet jegyében telik: „A haza minden előtt!”

Kölcsey ezen szavainak ereje is segítette a Szövetséget az alapítás óta eltelt 22 évben, így a nehézségeket és konfliktusokat mindig le tudták győzni, és a mai napig jelentős szereplői a honvédség érdekvédelmének és hagyományaink őrzésének. A BEOSZ, annak tagszövetségei és a hozzájuk tartozó egyesületek megőrizték a Magyar Honvédség családi szellemét azok számára is, akik az aktív hivatástól már visszavonultak.

Ennek a munkának az irányításában vállalt történelmi szerepet Sipos Géza nyá. ezredes úr, a Szövetség most leköszönő elnöke. Az ő neve mára összeforrt a BEOSZ-éval. Négy elnöki ciklusának évei alatt rengeteg tapasztalatot gyűjtött össze, és ezt mindig kész volt a Szövetség és a honvédelem ügyének szolgálatába állítani. Szeretném megköszönni az ő áldozatos munkáját, és bízom abban, hogy a BEOSZ tagjaként továbbra is támogatni fogja nemzeti ügyünket, a honvédelmet.

Ami pedig a jövőt illeti: előre is gratulálok a megválasztásra kerülő elnöknek, és munkájához sok sikert kívánok! A Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége előtt sok feladat áll még, hiszen a Magyar Honvédség újabb és újabb kihívásokkal néz szembe, amelyekben számítunk az új elnök, az Önök és az egész Szövetség segítségére. Ahogy a BEOSZ jelszava mondja: Együtt egymásért – együtt a jövőért!

Simicskó István

Dr. Simicskó István
HM parlamenti államtitkár

Várunk Titeket

A BEOSZ és egyesületei nagy együttérzéssel kísérték a szolgálati járandóságos nyugállományú katonák kanosszajárását. Nagy többségükben saját, választott életük átrendezését szenvedik meg. Újratervezik a család életét, költségvetését, próbálják kiszámolni, hogyan telik majd ezután a korábban felvett kölcsönre, miként lehet a kiesett jövedelmet pótolni.

Az egyesületek nyitott szívvel várják a fiatalabb generáció tagjait, akik baráti, támogató közösségre lelnek a működő klubokban. Tapasztalatok sora bizonyítja, hogy a katonák életkortól függetlenül értik egymást, a katonai múltban gyorsan találnak közös témát. A szakma, az együttes erőfeszítések, a kritikus helyzetekben talált megoldási módok, az eredményes feladat végrehajtások mindig adnak közös témát. De a feleségek újra- és újrakezdése, a gyermekek iskolaváltásai, a helyőrségek befogadóképessége, hangulati hatása is összehozza a családokat.

Az egyesületek közösségeiben a járandóságosok támaszra, megértésre lelhetnek, de megújulást is hozhatnak. Az informatika gyor-

sabban válhat a munkaszervezés részévé, a nyelvtudás könnyíti a különböző nemzetközi katonacsoportokkal történő közös programokat.

A közösség egészébe történő bekapcsolódás nem zárja ki a junior csoportokba szerveződést, a sajátos érdekek megjelenítését és ennek megfelelő programok szervezését.

A katona múltja, tapasztalatai, megélt élethelyzete alapján nem zárkozhat be, mert ez ellentmondana korábbi életének, közösséggel való kapcsolatának. Ez az érzés vagy a sors-társakkal való közösség hiánya előbb-utóbb akaratlanul is felszínre tör. A megváltozott körülményei között is a pályához kötődők körében lehet számítani befogadásra, megértésre. Az életkorban lévő eltérések ebben nem képeznek akadályt, a szervezetből korábban kiváltak is pontosan értik, milyen helyzeten mennek keresztül fiatalabb kollégáik.

A katona korábban, tényleges szolgálati idejében is közösen, egymás iránti feltétlen bizalommal képes volt az eredményes feladatlejtésre. Most azok a közösségek várják a járandóságos katonákat, akik végig szolidárisak voltak fiatal kollégáikkal, és most is készek a közösség erejével segíteni áthidalni, leküzdeni ezt a nem saját maguk okozta nehéz helyzetet.

P. F.

Küldöttgyűlés után ...

A Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége idén márciusban, Balatonkenesén tartotta meg az elmúlt négy évet összefoglaló küldöttgyűlését. Százhuszonhat képviselő döntött a jövőnkéről, fogalmazta meg a legfontosabb célkitűzéseinket és a megvalósítandó feladatainkat.

A beszámolóból egyértelműen kiderült, hogy nem kívánunk gyökeres változásokat. Hűek maradtunk a 22 évvel ezelőtt megalkotott Alapító Nyilatkozatunkhoz, amely szerint a hazánkban végbemenő „történelmi változások cselekvő részei akarunk lenni” és „a hazaszeretet, a haza védelmének, a haza szolgálatának megújuló eszméjével” szeretnénk hozzájárulni egy békésebb, biztonságosabb jövő megteremtéséhez.

Bár általános vezetőségválasztás is történt, de az Elnökség összetétele mindössze negyedrészen változott, ami ugyancsak bizonyítja, hogy a folyamatosság mellett tettük le a voksainkat. Természetesen az elnök személyének változása és az alelnökök személyében történt fiatalítás szükségszerűen változást feltételez, de ez nem érinti az alapvető célkitűzéseinket, hanem ezen belül bizonyos hangsúlyeltolódások várhatók. Az Elnökség munkáját segítő tíz fő ügyvivő megbízása már ezt a szemléletet tükrözi. A pontos névsor a tevékenységi körükkel, elérhetőségükkel együtt a BEOSZ honlapján megtalálható.

A BEOSZ életében a 2012. évet egy általános, a jövőt megalapozó időszaknak is tekinthetjük. Az egyesülési jogról, a közhasznú jogállásról, valamint a civil szervezetek működéséről és támogatásáról szóló törvény megismerése, értelmezése, az ebből adódó feladatok megfogalmazása és elfogadtatása a szervezeti életünk legfontosabb teendője. A tagegyesületeink nagyon várják ezt a segítő támogatást. A törvény

feldolgozásának eredményessége egy erős fokmérője lesz a Szövetségünk szükségességének és ez fogja biztosítani a BEOSZ 90 tagegyesületének egyetemes fellépését is. Ugyancsak ez a jogszabály teszi lehetővé a Szövetségünk életét meghatározó alapvető okmányok – Alapszabályzat, Szervezeti Működési Szabályzat, Gazdálkodási Szabályzat átdolgozását, újrafogalmazását.

Nem hallgathatunk arról sem, hogy az egész ország lakossága, beleértve a BEOSZ tagságát is, a mindennapi életében érzi, hogy hazánk milyen nehéz helyzetben van. Ennek eredménye – ami részben érthető – a csökkenő támogatásunk. Nehezen tudjuk azonban elfogadni, hogy a honvédelmi tárca által is elismert eredményes munkánk ellenére a HM támogatásunk a legnagyobb mértékben csökkent, a HM-hez kapcsolódó társadalmi szervezetek viszonylatában.

Élünk, mert továbbra is van elegendő akaraterőnk. Legyen elegendő annyi, hogy a BEOSZ önmagában, számában is több, nagy tömegeket is megmozgató társadalmi, főként hagyományörző, nemzetközi stb. rendezvényeket szervez, mint az említett szervezetek összessége. Ez annak is köszönhető, hogy tagságunk évenkénti befizetéseit több mint ötszörösíti teszi ki a támogatásunknak. Őszintén el kell azonban mondani, hogy a Honvédelmi Minisztérium anyagi-pénzügyi és erkölcsi támogatása nélkül ezek a nagyszerű eredményeink nem lennének. Mindezen tényezőket figyelem-

be véve a BEOSZ Elnöksége 2012 májusában egy jelentős mértékű „takarékosági csomagot” fogadott el. Reméljük, hogy az egyhangú határozat a tagság támogatásával is találkozunk.

Természetesen a fő feladatunk, az érdekvédelem nem változik, de nagyobb figyelmet kell fordítanunk a közösségépítésre, az időskori gondozásra, a szociális-karitatív tevékenységre. A sokkal hatékonyabb kommunikációs munkánkban pedig a hivatásos katonákról, köztük a békefenntartókról és a saját hibájukon kívül szolgálati járandóságban részesülőkről sem szabad megfeledkeznünk.

A hagyományörzésben a fegyvernermi hagyományok ápolása is fontos, mert mi vagyunk ezen tevékenység még élő- emlékező fenntartói. A kulturális, a szabadidős és sportprogramjaink szervezése csak ezen prioritások betartása után lehetséges. Az itt felsorolt feladatokat a Szövetségünk természetesen nem egyedül, hanem nyitottan, a többi korosztályos társadalmi szervezet részvételével kívánja megvalósítani. Tehát programunk, munkánk van bőven, most már csak a munkafeltételeink biztosítása és az egészségünk szabhat határokat az eredményes megvalósításnak.

IPACS JÓZSEF NYÁ. EZREDES
BEOSZ ÜGYVEZETŐ ELNÖK

Az út nincs kikövezve

A BEOSZ 2012. évi programjának lebonyolítása előtt mindannyiunk nevében köszönetet mondok azoknak a tisztségviselőknél, akik hosszú időn keresztül részt vállaltak a Szövetség célkitűzéseinek megvalósításában. Most mindannyian a BEOSZ alapvető célkitűzésének, értékeinek megőrzése és a folytonosság fenntartása érdekében vállaljuk megbízatásunk teljesítését. Az eltelt időszakban, sokat gondoltam arra, hogy ismét vállaljam-e a közösség szolgálatát, melyet e funkcióban tizenhat évvel ezelőtt adtam át utódomnak. Végül az alapítók eredeti szándéka, sokak emléke, törekvéseik beteljesítésének és a Szövetség töretlen működésének fenntartása késztetett a megbízás vállalására. Mindig örömmel töltötték el a jubileumi beszámolóknak közreadott eredmények és értékelések. A Szövetség megerősödésének és tekintélyének elismerése és ténye, különösen értékes számomra a 20 éves működést bemutató 2010. évi összefoglaló, melynek megismerését ismételten a honvédelmi és katonai vezetés, illetve a tag-egyesületek figyelmébe ajánlom. Ebből a két évtizedes tapasztalatból világosan kitűnik az alapvető célkitűzések megvalósulása, mint a közösség érdekképviselete és a honvédelem ügyének társadalmi szolgálata.

A két alapvető célkitűzésen túl természetesen más hagyományos és új tennivalók is megfogalmazódnak az előttünk álló időszakban tervezett programokban.

Szövetségünk minden egyes tagjának tényyszerűnek és tevékenységünket befolyásoló – meghatározó – körülménynek kell elfogadni a világban zajló folyamatok hatását a hazai, társadalmi-politikai és törvényi változásait, annak minden következményével együtt. Ma már jól érzékelhető, hogy a változások a katonai szolgálat többletterheit eddig részben kompenzáló járandóságait is érintik. Ezért az érdekképviseleti munkában a törvényi és más jogszabályi változásokat az erre rendelt fórumokon határozottan kell képviselni, mint korábban is, melynek hatékonyságát elért eredményeink bizonyítják. Az érdekvédelmi munkának és az elért eredményeknek a jövőben még nagyobb nyilvánosságot kell biztosítani, hogy az egyesületek tagsága mind szélesebb körben ismerje meg állásfoga-

lásunkat és a tárgyalások, döntések érvényesülését. A konstruktív tárgyalások érdekében szorosabb napi kapcsolatot kell fenntartani a HM és a HVK hivatali szerveivel, vezető személyeivel.

Másik fő célkitűzésünk folytatni a honvédelem társadalmi ügyének szolgálatát, mely hagyományos feladatunk marad a jövőben is, de módszerei megújításra szorulnak a megváltozott körülmények miatt. Emellett fokozni kell jelenlétünket a társadalmi rendezvényeken és növelni az eseményekhez kapcsolódó – főleg a „civiliek” felé – irányuló kommunikációt.

A honvédség szervezeti struktúrájának átalakulása, a szerződéses katonák szolgálati viszonyának „munkavállalói jellege” szükségessé teszi, hogy az egész országot behálózó tag-egyesületeink képviseljék és megjelentsék a katonai-honvédelmi szervezeteket. Ennek érdekében szorosabbra kell fűzni kapcsolatainkat a honvédelmi Minisztériummal és a területen működő katonai szervezetekkel, igényelve a honvédelemhez kötődő vállalt feladataink támogatását.

A fentiek megvalósításához elengedhetetlen a helyi települések önkormányzati és képviselői szerveivel eddig kialakított jó kapcsolat és együttműködés fenntartása, erősítése, továbbá támogatásuk megnyerése.

Másrészről továbbra is növelni kell részvételünket a helyi közösségek sport, kulturális művészeti-művelődési és honvédelmi felkészítési (nevelési) feladataiban, ehhez elengedhetetlenül szükséges egyesületeink és a régiók vezetésének állandó kezdeményezése.

Tekintettel arra, hogy tagságunk nagy része időskorú nyugdíjas – a hivatalos fórumokon túl – korábbi szándékainknak megfelelően fokozottabban kell gondoskodni róluk. Ehhez naprakész ismeretekkel és adatokkal kell rendelkezni: szociális egészségügyi állapotokról, életkörülményeiről. Ezen feladatok teljesítéséhez intézményessé kell tenni egy

új „Honvédgondozó Hálózatot” az egyesületek keretén belül. A működés biztosítása érdekében meg kell valósítani a központi koordinációt.

Szándékunknak megfelelően a jövőben még nagyobb figyelmet kell fordítani „a békefenntartó katonákra”, erősíteni szükséges szervezeteiket, kialakítani a folyamatos kapcsolatot velük és a különböző katonai szervezetek parancsnoikaival. Meg kell szerveznünk a róluk és családtagjaikról való gondoskodást, hiszen ők azok, akik „békében” is életük kockáztatásával és feláldozásával teljesítik katonai feladataikat.

Szándékunkban áll erősíteni a velük való katonai-társadalmi szolidaritást és hagyományápolást.

A fent idézett gondolatok és a „Program-tervben” megfogalmazott feladatok teljesítése biztosítja a Szövetség célkitűzéseinek jövőbeni folyamatosságát a változó körülmények ellenére is. Ehhez szükséges a töretlen hit, kitartás, az egység megőrzése és a közösségi szolidaritás. Korábbi reményeink ellenére az út most sincs „kikövezve” előttünk. Előrehaladásunkat magunknak kell biztosítani, ami nem lesz könnyű. Közös feladataink teljesítéséhez kérem mindannyiunk támogatását.

Egy maroknyi hölgy

Szolnok helyőrségben négy honvédségi nyugdíjas-egyesület működik.

Mi, hölgyek 2005-ben 19 fővel alakítottuk meg a nőtagozatot.

Megalakulásunkat a BEOSZ, az „apagyegyesületek”, Fekete István nyá. ezredes és Bódi Jánosné, Irénke segítették. Irénke azóta is rendszeresen kapcsolatot tart velünk, részt vesz az évértékelő klubdelutánokon.

A tagozatunk célja, a hölgyeket érdeklő tartalmas programok megvalósítása, előadások szervezése, érdekvédelem, beteglátogatás és gondozás, mindaz, amiben cselekvően részt tudunk venni. A hölgyeink életkora nagyon változatos, az 55 és a 94 éves közötti időszakot öleli fel. Ez több generációt foglal magába.

Nyugdíjas katonák, katonaozvegyek, katonafeleségek, családtagok alkotják a kis csapatot, amely mára már 35 főre bővült.

Köztünk van özv. Kablay Lajosné, Rozika is, aki férje emlékének méltó ápolója, Szolnok város és a helyőrség immáron stabil és büszke helytörténeti sarokpontja. Az ősszel személyesen vette át férje posztumusz Díszpolgári címét.

Összejöveteleinket kétheti rendszerességgel a HEMO-ban tartjuk. Hetente jogafoglalkozásunk van 10-12 fővel. A klubdelutánokon 5 perc tornát tartunk, az évszaknak vagy az alkalomnak megfelelő verset olvasunk fel. Verssel-dal-

al köszöntjük a születés és névnaposainkat. Megismertetjük a népszokásokat, sikeres a Magyar Nagyasszonyok sorozatunk, művészettörténeti előadásokat hallgatunk meg, sokat járunk múzeumokba. Egészségmegőrző programjaink nagyon népszerűek, a mai praktikus tudnivalók mellett ismerkedünk az ősi gyógymódokkal is.

Süssünk-főzzünk receptcserén, a Nagymama süteményes pályázaton is eredményesen vettünk részt, egy első és egy harmadik díjat hoztunk el.

Külső helyszíneken tartjuk a piknikeket, ahol szalonnasütés, lecsóparti zajlik.

Két alkalommal rendeztünk kézimunka kiállítást a Honvédelem Napja tiszteletére. 2008-ban az urakat is bevontuk, 28 nő és 7 úr mutatta be a gobelineket, hímzéseket, agyagozást, subát, horgolásokat, maketteket és fafaragásokat, összesen 159 tárgyat állítottunk ki.

Szeretjük ezeket a tartalmas kétheti összejöveteleket, egyéb rendezvényeket. Eredményesen pályáztunk egészségügyi előadásra, Szolnok városhoz fejkvótára, a BEOSZ-hoz kiállítás rendezésre, előadások szervezésére.

Miért is jövünk össze kéthetenként? Nem politizálunk, nem akarjuk megváltani a világot. Néhány derűs órát töltünk együtt, meghallgatjuk egymás problémáit, ki-ki a maga módján segíteni igyek-

szik. Évente több alkalommal tartunk adománygyűjtést, orvoshoz kísérik a rászorulókat, beteglátogatást, betegápolást szervezünk. Közös szilvesztert tartunk azokkal, akiknek már nincs hozzátartozója vagy távol él a rokonsága. A többi napon pedig ott vagyunk a háttérben a férj, a gyerekek, az unokák, a dédunokák mögött és tesszük mindennapi dolgainkat.

Büszke vagyok a szolnoki hölgykösztörőmre.

STROJÁNNÉ GÖMÖRI ÉVA
A SZOLNOKI HONVÉDSÉGHEZ TARTOZÓ
TÁRSADALMI EGYESÜLETEK NYUGDÍJAS
NŐTAGOZATÁNAK VEZETŐJE
(SZOHOTTENY)

Tavaszi közgyűlés

A Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület áprilisban tartotta meg a szokásos első félévi közgyűlését, a Nemzeti Közzolgálati Egyetem Dísztermében. A közgyűlés a Himnusz meghallgatásával, illetve éneklésével kezdődött. Fekker Lajos nyá. ezredes (ügyvezető alelnök) levezető elnök nyitotta meg a közgyűlést, köszöntötte a vendégeket és a tagságot. Kiemelten köszöntötte Kelemen József nyá. altábornagyot, a BEOSZ új elnökét, hisz hosszú idő után ismét magas szinten képviseltette magát ernyőszervezetünk. Külön köszöntötte az Altiszti Akadémia érdeklődő hallgatóit.

A megjelent 138 fő egyesületi tag elfogadta az elnökség javaslatát, a meghívóban is kiküldött napirendi pontokat.

Elsőnek dr. Lindner Miklós nyá. altábornagynak, az egyesület elnökének beszámolója került napirendre. A beszámolóban kitért a legutóbbi közgyűlésünk óta eltelt fél évben bekövetkezett hazai és nemzetközi eseményekre. Megemlítette az ez évben életbelépett új alaptörvényt, az alaptörvényből származó sarkalatos törvények és ezek átmeneti rendelkezéseit, amelyek az állampolgárok fokozott érdeklődését váltotta ki.

A szolgálati nyugdíj öregségi nyugdíjra történt átalakítása különösen az

előrehozott korhatár előtti nyugdíj és bizonyos évfolyamoknál a szolgálati járandóság – egyesületünk fiatalabb tagjainál okozott gondot. Azon bajtársaink (egyesületünk tagjai), akikre az öregségi nyugdíjtól eltérő rendelkezések vonatkoznak, a negatív anyagi vonzatait csak az önkéntes tartalékos szolgálat vállalása tudja részben feloldani. Ezért javasoljuk valamennyi érintett bajtársunknak az önkéntes tartalékos szolgálat vállalását.

Az elnök örömmel jelentette be, hogy az elmúlt fél évben előreléptünk az elektronikai kommunikáció területén. Ma már önálló saját tulajdonú domainnévvel rendelkező honlappal rendelkezünk, ami

a kölcsönös kommunikációban hordoz komoly értéket. Közelebb hozza az elnökséget és a tagságot, és ma már szinte a teljes tagság számára rendelkezésre áll. Kérte a tagságot, hogy segítsék a honlap tartalmi fejlesztését, naprakészességét, írjanak cikkeket, melyeket a Puskás Híradó kiegészítéseként tudnánk megjelentetni

A társadalmi szervezetek állami támogatásának csökkenése arra kényszerít bennünket, hogy szorosabban támaszkodjunk a tagdíjakra, a pályázatokra, az alapítványi támogatásokra. Mert az ernyőszövetségeinknél szövetségi tagdíjat kell fizetnünk minden egyes nyilvántartott tagunk után. A közelmúltban lezajlott BEOSZ tisztújító közgyűlésen a többség megszavazta az eddigi szövetségi tagdíjat, ami a minimálnyugdíj havi összegének 1%-a ami jelenleg is 285.- Ft. Ezt az összeget át kell utalnunk minden egyes tagunk után.

A közgyűlés egyik fontos feladata a 2011. évi mérleg elfogadása. Ennek az ad kiemelt jelentőséget, hogy az új jogszabályi előírás szerint, a mérleget be kell nyújtatunk az Országos Bírósági Hivatalhoz. Ez az egyik feltétele Egyesületünk további működésének.

Befejezésképpen kitért egy személyi bejelentésre. Így folytatta: Magam betöltöttem a 80. életévemet. 14 éve – megalakulása óta – az egyesület elnökeként dolgozom nagyszerű társaimmal. Úgy gondolom, itt az ideje a fiatalításnak,

hogy ez az ismert és egyre elismertebb egyesület még sokáig fogja mindazok kezét, akik valaha ezért a szolgálatért oly nagyon sokat tettek. Kérem, értsétek meg és fogadjátok el, hogy az őszi közgyűlés kezdetén le fogok mondani elnöki tisztemről.

A beszámolóhoz kapcsolódva szót kért a BEOSZ márciusban megválasztott új elnöke, Kelemen József nyá. altábornagy. Az új elnök üdvözölte a közgyűlést és kiemelte a PTHBE szerepét és jelentőségét a civil szerveződés folyamatában. Az egyesület példamutató munkát végez a híradó bajtársak összefogásában, az érdekeik képviseletében. A mai nehéz gazdasági helyzetben, amikor szűkülnek a lehetőségek, egyre kevesebb állami támogatásra számíthatunk, ugyanakkor sosem volt ilyen nagy szükség a bajtársiasságra, a segítőkészre és a katonanemzedékek összefogására.

A bajtársiasság, az egyesület fontos értékei közé tartozik, melynek ápolása az egyik legfontosabb feladata. Ha mind ezeket figyelembe vesszük, akkor csak elismerően beszélhetünk a bajtársi egyesület 14 éves tevékenységéről. A BEOSZ előtt is új kihívások állnak. A megváltozott társadalmi, gazdasági és jogi környezetben, amelyhez a szövetségnek is alkalmazkodnia kell. A szövetség fő feladata a tagságunk érdekképviselete, a katonai hagyományok ápolása és a bajtársiasság szellemében a közösségek összefogása. Ami nem kis feladatot jelent az ismert körülmények között. Sok min-

dent a magunk erejéből kell megoldani, de elsősorban meg kell tanulnunk a közös gondolkodást, a jó kezdeményezések felkarolását, az egyesületek munkájának koordinálását: mindezek szükségesek a sikeres bajtársi érdekképviselethez. Befejezésül kitért arra, hogy az anyagi lehetőségek figyelembevételével a jövőben is számíthat a Puskás Egyesület a BEOSZ támogatására.

Péter László nyá. ezredes, egyesületünk tagja, a HOKOSZ elnöke hozzászólásában köszöntötte az egyesület tagságát, kiemelve az egyesület által folyamatosan végzett kiemelkedő közösségi munkát. Szólt a jogszabályi változások egyesületet érintő hatásairól és arról a munkáról, melyet a HOKOSZ végez ezen hatások minimalizálása érdekében. Válaszolt a szövetség kezdeményezéseit a klubok, egyesületek működési feltételei magtartása, illetve ahol lehetséges javítása érdekében. A BEOSZ-HOKOSZ együttes munkájától eredményeket remél az idősgügyi tárgyalások során. Befejezésül kérte munkájukhoz a Puskás Egyesület további támogatását.

A közgyűlést levezető elnök megköszönte a tagságnak és a vendégeknek a részvételüket, zárszavában invitálta a programban betervezett közgyűlés utáni kötetlen baráti beszélgetésre az ország különböző részén lakó híradó bajtársakat.

SOÓS TAMÁS NYÁ. ALEZREDES
AZ EGYESÜLET TAGJA

A felderítők társasága

A rendszerváltást követő időszakban országosan is, de a honvédelmi szférát érintően különösen megnövekedett a különböző társadalmi szervezetek (szakmai egyesületek, klubok, társaságok, alapítványok stb.) jelentősége. Ezek a szervezetek a legtöbb esetben fontos, más-sal nehezen helyettesíthető szerepet vállaltak és vállalnak a honvédelem elméleti alapjainak tudományos igényű fejlesztésében, illetve a honvédelem ügyét közvetlenül vagy közvetve szolgáló gyakorlati tevékenység szervezésében, végzésében, esetenként pedig támogatásában.

2006-ban mi, felderítők is elhatároztuk, hogy létrehozzuk, megalakítjuk a

Felderítők Társasága Közhasznú Egyesületet! Megalakuláskor 92 tagunk volt, ma Egyesületünknek 146 tagja van.

Tevékenységünk fontos eleme többek között a szakmai érdekkörhöz tartozó bajtársaink érdekeinek védelme, a szociálisan rászoruló felkutatása és – a szervezet lehetőségeihez képest – segítése. De ugyanilyen fontos feladatként kezeljük a szakmai hagyományok ápolását, a bajtársiasság összetartó érzésének ébren tartását, folyamatos erősítését és a katonai szakmai közösségekben felgyülemlett tapasztalatok átadását is a ma pályán tevékenykedő utódoknak.

Az Egyesület céljainak megvalósítása érdekében együttműködünk minden olyan hazai és nemzetközi állami, társadalmi és gazdálkodó szervezettel, más társaságokkal és szövetségekkel, amelyek segítik az Egyesület eredményes működését és céljainak megvalósítását. Társaságunk tagja lehet minden olyan személy, aki:

- a fegyveres erőknél a felderítés valamelyik területén dolgozik, vagy dolgozott, illetve tanulmányait a felderítés valamelyik szakágán végezte, függetlenül attól, hogy aktív dolgozó, vagy nyugállományú;

- elfogadja a társaság Alapszabályát, céljait, szellemiségét, valamint értékrendjét.

A társaság tevékenységét, életét 15 fős elnökség irányítja. A Felderítők Társaságának szervezeti keretei között három bizottság működik.

- a Tudományos Bizottság;
- a Polgári és Katonai Kapcsolatok Bizottsága;
- a Szociális Bizottság.

Ami a szervezeti életünket és a rendezvényeinket illeti, az elnökség igyekezett olyan, főként szakmai jellegű rendezvényeket szervezni, amelyek elősegítették az Alapszabályban megfogalmazott céljaink megvalósulását. Ennek megfelelően minden évben megtartottuk a beszámoló közgyűlésünket, ahol az elnökség számot adott az elvégzett éves munkáról, ugyancsak minden évben közösen megemlékeztünk a Fel-

derítők Napjáról (ezen a rendezvényen általában a családtagok is részt vettek, illetve részt vesznek). Megalakulásunk óta minden évben egy szakmai jellegű konferenciát szerveztünk a felderítés/hírszerzés valamelyik fontos, aktuális területéről. Legutóbbi konferenciánk témája pl. az Európai Unió műveleteinek információs támogatása volt, de az idén már közös konferenciát tervezünk a Magyar Hadtudományi Társasággal és a Nemzeti Közszerzési Egyetemmel „Nemzetbiztonsági kihívások, nemzetbiztonsági szolgálatok” címmel, valamint ősszel tervezünk egyet a nemzetközi együttműködés kérdéseiről.

Ettől az évtől kezdődően Biztonságpolitikai Klub címmel rendezvénysorozatot indítunk, amelyen negyedévente aktuális biztonságpolitikai kérdéseket beszélünk meg. Első rendezvényünket „Oroszország a választások után” címmel tartottuk meg, előadónként dr. Nagy László ny. ezredes, a Magyar Hadtudományi Társaság elnökét kértük fel.

Együttműködési megállapodás alapján igen gyümölcsöző kapcsolat alakult ki a Magyar Ejtőernyősök Bajtársi Egyesületével: rendszeresen részt veszünk az évente Szolnokon megrendezett Ejtőernyősök Napja rendezvényein, a közös koszorúzásokon, konferenciákon (legutóbb például éppen a mélységi felderítésről szerveztek ejtőernyős barátaink értékes konferenciát, amelyen több „közös” tagunk is előadást tartott!).

Ugyancsak megállapodás alapján működünk együtt a Békefenntartók Közhatalmú Bajtársi Egyesületével, akikkel kölcsönösen részt veszünk egymás rendezvényein. Ilyen volt például Török László posztumusz dandártábornok síremlékének megkoszorúzása, vagy az

éves közgyűléseinken való kölcsönös képviselő is.

Együttműködési megállapodás alapján formálódóban lévő kapcsolatunk van a MATASZ-szal, ebben különösen Széles Ernő ny. dandártábornok és dr. Sallai Imre ny. ezredes bajtársainknak van kiemelt szerepe.

Megállapodás nélkül is igen jó kapcsolatunk volt a Katonai Felderítő Hivattal, mint „bázisszervezetünkkel”. A hivatal vezetése minden törvényesen nyújtható támogatást megadott a munkánkhoz, igényelte részvételünket a kiemelt szakmai rendezvényeken (például az önálló magyar katonai felderítés megalakulásának 90. évfordulójával kapcsolatos rendezvényeken), és egyesületünk is igyekezett – lehetőségeinkhez mérten – megfelelő „háttér-támogatást” nyújtani a hivatal szakmai mun-

kájához. A Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálat új vezetése is támogatásáról biztosított bennünket!

Jelenleg folyamatban van a Magyar Hadtudományi Társasággal egy együttműködési megállapodás aláírása (ennek első lépése a már fent jelzett közös konferencia megrendezése is!)

Az érdeklődőket és a felderítő szakmáért tenni akarókat, a tevékenységünket támogatni szándékozókat tisztelettel várjuk tagjaink soraiba!

Jelenlegi koordinátáink:

Címünk:

1087 Budapest, Kerepesi út 29/b

06/30-9211-640 mobilon,

zsiga07@t-online.hu (elnök)

06/709402-352 mobilon,

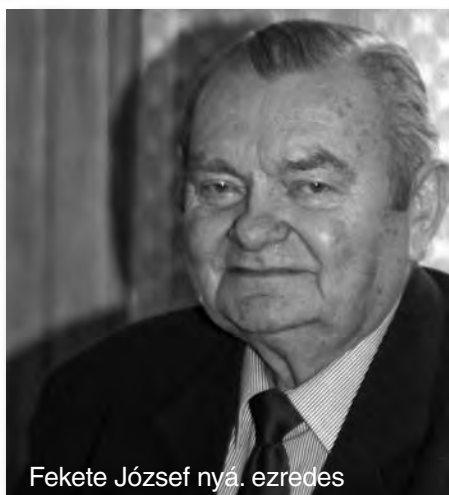
drisallai@gmail.com (titkár)

T.ZS.

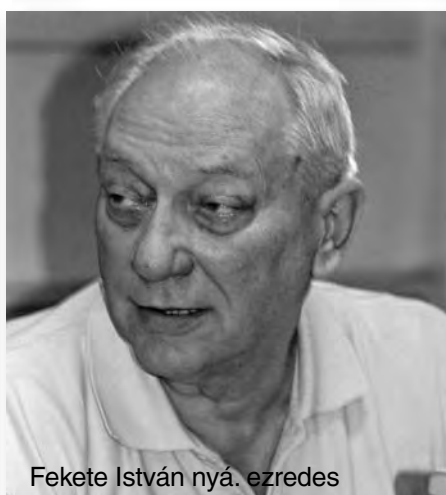
Feketeleves

Bocsánatkéréssel tartozunk Fekete József nyugállományú ezredes bajtársunknak, mivel a vele készült interjúban tévedésből Fekete István nyugállományú ezredes bajtársunk fotóját szerepeltettük. A sajtóban a hiba sajnos látható, talán így köszörülhetünk egy kicsit a csorbán! Mindkettőjüknek nagyon jó egészséget és sikeresebb sajtószerkepléseket kívánunk!

A szerkesztő

Fekete József ny. ezredes

Fekete István ny. ezredes

Az érdemrendes ezredes

Emberség, bajtársiasság és hivatás-szeretet – ezek voltak mindig a legfontosabb életelvei v. Krasznay Béla rehabilitált ezredesnek, aki 1944. november 15-én, Hajmáskéren a Ludovika Akadémia utolsó tisztavátásán kapta meg a hadnagyi rendfokozatot. A kiváló minősítésű, huszonegy éves tüzértiszt nem is sejtette, hogy – bár bűncselekményt sohasem követett el – koholt vádak alapján a legszebb fiatal éveit nyolc és fél évig börtönben tölti.

1948-ban tartóztatták le, és először ÁVH börtöneibe került, majd 1950-ben a félelmetes hírű recski kényszermunkatábor rabja lett. 1955-ben szabadult, de 1956 után egy évre ismét börtönbe zárták. Szabadulása után, 35 évesen másodrendű állampolgárként kezdett új életet, és csak 1984 után került épületgépész-mérnöki beosztásba. Öt éve öt választották meg a Recski Szövetség elnökének, és azóta fáradhatatlanul szervezi a recski kényszermunkások, az internáltak, kitelepítettek, a Szovjetunióba hurcoltak és elítéltek érdekképviseletét.

A rendkívül élénk szellemű, a kilencedik x felé közeledő Krasznay Béla ezredes – akinek a számítógép az egyik legfontosabb munkaeszköze – nem titkolta, hogy az élete legfontosabb útvalóját katonatiszt édesapjától kapta, aki első világháborúban súlyosan megsérült: „Légy jó katona és segítőkész ember. Soha ne csüggedj, és ne add fel!” Élete legfontosabb eseményeit a Recski Szövetség Zoltán utcai irodájában így idézte fel:

– Tizennyolc éves koromban, a ceglédi reál gimnázium elvégzése után bűjtam „angyalbörbe”, és a csapatszolgálatot Hajmáskéren, a tüzérlőiskolában

töltöttem. Kitűnően képzett ütegparancsnokom volt, aki megszeretette velem a tüzérséget, és a szakmai felkészültségem jó alapot adott az akadémiai tanulmányaimhoz. A tisztképzésem a háború és a közeledő front miatt gyorsított tempóban történt, és a tisztavátásunkra nem az Orczy parkban, hanem Hajmáskéren, a tábor főépületének nagytermében került sor. Ez volt a 114 éves Ludovika Akadémia utolsó tisztavátása, és az elhivatottságunk ugyanolyan erős volt, mint elődeinknek: „A hazáért mindhalálig”. A 18. tüzérosztálynál kaptam tiszti beosztást és az alakulatunk a Tiszánál vívott védelmi harcokban vett részt. A nagy erejű szovjet támadások súlyos harcok után Németországba szorítottak ki bennünket. Végül 1944 májusában angol hadifogságba kerültünk.

– *Hazatérése után hogyan kezdett új életet?*

– A hadifogságom után – miután én sem kaptam tiszti beosztást – jelentkeztem a Műegyetemre és a sikeres felvételi után épületgépészetet tanultam. A hadifogságom idején kapcsolatba kerültem a Magyar Harcosok Bajtársi Szövetségével, és ezt felhasználták ellenem az árulók. 1948-ban a HM Katonapolitikai Osztálya – amelynek Pálffy György ezredes volt a vezetője – letartóztatott és átadott az Államvédelmi Hatóságnak. Az Andrássy út 60-ban – ahol háromszintes pincebörtön volt – sokféle kínzást, vallatást kellett elviselnem és először a kistarcsai internálótáborba, majd 1950 nyarán az akkor elkészült Recski Kényszermunkatáborba kerültem. Szörnyű három évet töltöttem itt, és az éhezés, valamint az andezitkövek bányászata is felőrölte az erőmet. A recski táborba 1450 főt zsúfoltak össze, és az ide került elítéltek között sok egykori katonatiszt is volt. A köztisztviselőben álló Kéri Kálmánnal is itt ismerkedtem meg.

A recski tábor egyik legjelentősebb eseménye 1951 májusában történt, amikor kilenc fő megszökött, s közülük Michnai Gyulának a Szabad Európa munkatársaként sikerült Németországban letelepedni.

Krasznay Béla ezután elmondta, hogy 1953-ban a recski tábor felszámolása után, Kistarcsán milyen bírósági per várta és 1955-ben a budapesti gyűjtőfog-

házból kétévi raboskodás után hogyan szabadult. 1956 októberében a recski rabok közül jó néhányan kezdettől fogva részt vettek a Széna térnél és a Corvin közben vívott harcokban, s ő maga is összekötőként tevékenykedett. Bizonyítékok hiányában csupán egyévi börtönt kapott.

– *Az évekig tartó mellőzöttség után hogyan alakult az élete?*

– Megfigyelt emberként másodrendű állampolgár voltam hosszú évekig, de végül 1984-től 1998-ig fontos beosztásban, mérnöki és árszakértői munkát végeztem, így megbecsült emberként mentem nyugdíjba. 1990-ben került sor a rehabilitálásomra, és 1994-ben léptettek elő ezredessé. Évekig részt vettem a Pofosz és a Vitézi rend munkájában, majd a Recski Szövetségben először főtitkárként tevékenykedtem. Öt évvel ezelőtt elnöknek választottak. Szomorú tény, hogy ma már a recski kényszertábor elítélteitől csak 24 fő él, de a szövetségünknek több mint 1400 tagja van. (Zömmel az egykori rabok hozzátartozói.) S végül elmondhatom, hogy az elmúlt években magas állami kitüntetések kaptam: közülük a legrangosabb a Magyar Érdemrend Lovagkeresztje (katonai tagozat). Évek óta jó emberi kapcsolatom van a BEOSZ régi elnökével, Kelemen József nyugálományú altábornagy úrral, és figyelemmel kísérem a BEOSZ sokoldalú tevékenységét.

K.L.

A békefenntartók otthona

2005-től minden év májusában megünnepeljük a békefenntartók napját. E nap nem magyar találmány, hanem az ENSZ Közgyűlése 2002. évi kezdeményezéséhez csatlakozó emléknap.

2002-ben a Honvédség és Társadalom Baráti Kör székesfehérvári szervezete – az IFOR-, majd SFOR-műveletben sok eredményt elért Magyar Műszaki Kontingens tevékenységének bemutatására – egy kiállítást készített az akkor elkészült Pákozd Katonai Emlékhelyen. Ez volt az első jelzés arra, hogy a baráti kör és az általa összefogott csoport célja az 1848-as „kezdetől” a „napjainkig” tartó katonai helytállás hiteles és élményszerű bemutatása.

Hazánkban külön sajátosság, hogy

már 2004 áprilisában emlékművet is állítottak a magyar békefenntartó katonák és az áldozatok emlékére a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem Üllői úti kampuszán. Prof. dr. Berek Lajos szobrászművész fából készült szobra, sok gondolat forrásaként szolgált. A Mednyánszky-díjas alkotó már a mű megalkotásakor egy nagyobb, keményebb anyagból készülő emlékmű elkészítését és annak Pákozdon történő felállítását is kezdeményezte.

Egy 2005. évi HM rendelet május 27-ét jelölte meg a magyar békefenntartók napjaként, s ehhez kapcsolódóan már az első alkalommal elhelyezték a majdani emlékmű alapkövét. 2005 és 2008 között évente újabb és újabb elemekkel bővült a békefenntartók kiállítása és közadakozásból felépült a Magyar Békefenntartók Emlékműve is.

2007 és 2010 között a HTBK és Pákozd önkormányzata nagyon jelentős önerővel – EU társfinanszírozással – kialakította a Katonai Emlékpark Pákozd (KEMPP) létesítményt, melynek felvállalt célja a magyar honvéd helytállásának bemutatása 1848-tól napjainkig. A rendkívül szép és tartalmas emlékhelyet 2011 novemberében az Országgyűlés a

nemzeti emlékhelyek sorában törvénybe is iktatta.

A parkba évente több tízezer fő látogat el. A látogatók számára a látottak pusztá megértésénél is fontosabb, hogy megérezzék, az önfeláldozásig tartó hazaszeretet gondolatát. Azt az érzést, ami áthatja és vezérli a békefenntartásban ma is szolgáló honvédet, hiszen ez ad tartást a nehézségek elviselésében és a küzdelem eredményes teljesítésében.

A békefenntartásban az elmúlt évtizedekben több tízezer fő vett részt, szerzett sehol máshol nem szerezhető tapasztalatot a bajtársiasság fontosságáról. A missziók időszakában elmélyült bajtársi kapcsolatok barátságokká alakultak és ma már a mindennapi élet részét képezik. Úgy gondoljuk, hogy a békefenntartásban részt vett „veterán” békefenntartók találkozójának legmértőbb helyszíne Pákozd, ahol a közel 2 hektáros, csodálatosan kialakított Katonai Emlékpark és azon belül a magyar békefenntartók Emlékműve és a békefenntartó kiállítás várják a missziók tagjait. Ezek alapján joggal érezhetjük és gondolhatjuk azt, hogy az emlékpark a békefenntartók otthona. Emlékezni, nemcsak a részt vevő egykori katonáknak fontos, hiszen ez egy üzenet a jövőnek is. A korábbi küzdelmek nem voltak értelmetlenek, az elesett bajtársaink pedig valóban a béke szolgálatában áldozták fel életüket.

A békefenntartók találkozóján idén is fejet hajtottunk emlékükhöz!

GÖRÖG ISTVÁN

Tevékeny nap a hősökért

„Debrecen – Több, mint százan vettek részt a debreceni Honvédtemetőben és az Orosz Hadifogoly- és Járványtemetőben tartott tavaszi sírkertgondozáson. Nyugdíjas és aktív katonák, civil érdeklődők, diákok és tanáraik ragadták meg a seprőt, locsolókannát, drótkéfét és ecsetet, irtották a gyomnövényeket április 27-én, hogy a két helyszínt méltóvá varázsolják a hősi halottak emlékéhez. A temetőben főként magyar, német és orosz katonák nyugszanak, de néhány olasz és szerb név is szerepel a sírköveken.” (Dehir. hu)

amelyeket az évtizedek és az időjárás viszontagságai megviseltek. Köztük volt az a négy sírhely is, ahol a 39. Császári és Királyi Gyalogezred hősei találtak végső nyughelyet. E sírok takarításáról főként a dandár 39. Lövészszázlós

Az ötlet a Honvédség és Társadalom Baráti Körétől (HTBK) származik – mondta el Lippai Péter ezredes, aki a Honvédtemetőbe érkezve köszöntötte a közelmúlt, a jelen, a jövő potenciális katonáit, és azokat az érdeklődőket, akik fontosnak érzik a hagyományápolást, a hadisír-gondozást. „Ez a gondoskodás egyfajta tiszteletadás katonaelődeink előtt, akik a legdrágábbat, életüket adták hazájukért.” – mondotta Lippai ezredes.

Az 1849-es debreceni csata után, az életben maradt honvédek közül több ezren fogságba estek, vagy menekülés közben veszítették életüket üldözőiktől, mint például Szarka kapitány. Sírjára 1930-ban emlékművet helyeztek el.

A Bocskai István Bajtársi Egyesület már évekkel ezelőtt védnökséget vállalt az emlékmű felett. Az emlékművet a viszontagságos időjárási körülmények mellett a közelmúltban vandálok is meg rongálták. Ezért az idén még renoválást is terveznek az egyesület nyugállományú katonái – a Bocskai-dandár támogatásával.

A Honvédtemetőben egész délelőtt folyt a mauzóleum ablakainak és ajtóinak tisztítása, a sírkőtakarítás, a sír-

feliratok újrafestése, a gyomlálás és a virágöntözés. A Bocskai István Bajtársi Egyesület tagjai, a derecskei I. Rákóczi György Gimnázium és a debreceni Szent József Gimnázium katonasuli programban részt vevő tanulói, valamint a Debreceni Egyetem hallgatói Köszörűs Tibor temetőgondnok irányításával haladtak végig azokon a helyszíneken,

aljának katonái gondoskodtak. Az Orosz Hadifogoly és Járványtemetőben a derékgig érő gaz és a megkopott sírkőfeliratok adtak néhány órás munkát a Gábor Dénes Elektronikai és Műszaki Szakiskola katonasulisainak, a katonáknak és a HTBK tagjainak. Miközben a szorgos munkának köszönhetően – a ragyogó napsütésben – előbukkantak a sírhelyek és a gyalogösvények, egy régi térképet igyekeztek aktualizálni az önkéntes munkára érkezők. Martinkovics Katalin, a Bocskai dandár könyvtárának vezetője, Csákvári Sándor, a Debreceni Helyőrségi Klub és Mátyás Szabolcs, a HTBK hadisírgondozó szekciójának vezetője és Szarka János ny. ezredes a Bocskai István Bajtársi Egyesület elnöke regisztrálták azokat a sírokat, amelyek nem szerepeltek a dokumentumban.

Az önkéntes munka mindkét helyszínen elérte célját: a hadisírok gondozásával nemes munka vette kezdetét, az együttműködés pedig tovább erősítette a honvédség társadalmi kapcsolatait. A Hősök Napja tiszteletére szép környezetben kívántunk hős honvédeinkről megemlékezni.

OLÁH LÁSZLÓ NYÁ. ALEZREDES

Újra katonák lettek

Egy verőfényes februári napon került sor a Zala Megyei Toborzó Iroda hivatalos helyiségében az első önkéntes tartalékos katonák szerződéskötésére. Ünneplés keretében az irodavezető Kovács László őrnagy és Lukács Péter törzsszázados jelenlétében írták alá a nem is oly rég még nyugdíjas katonák – most szolgálati járadékosok – azt a szerződést, ami szerint vállalják, hogy a Honvédség önkéntes tartalékos katonái lesznek.

Az ünnepség után fehérasztal mellett ülünk a valamikor Nagykanizsán szolgálatot teljesített Hajduk Zoltán őrnaggyal, mellette Bődör László századosal és beszélgetünk. Felteszem a kérdést, mondják el, mit éreznek most, mi motiválta őket, hogy ezt a lépésüket megtegyék?

Elsőnek Hajduk Zoli fogalmazza meg gondolatait. „Én szerettem katona lenni, de a hadsereg leszerzése következtében nem volt rám szükség, tehát elküldtek nyugdíjba. Nem mondanék igazat, ha azt mondanám, hogy nem fájt. Most ez a lehetőség ezt a fájdalmat bizonyos mértékig enyhíti. Szeretnék megfelelni a velem szemben támasztott követelményeknek, átadni az utánunk jövőknak azt a tudást és tapasztalatot, ami még bennem van. Természetesen, ha ezt ők is igénylik. Bízom abban, hogy elsősorban ez a célja a jövőbeni foglalkoztatásunknak.”

„Egyetértek Zolival. Hasonlóan látom ezt a kérdést én is, de közrejátszott benne a kényszer is – vette át a szót Bődör Laci. Azzal, hogy szolgálati járadékos-sá minősítették át az 57 évet be nem töltötteket, elvesztettünk egy sor járandóságunkat, kedvezményünket, melyek a korábbi nyugdíjas státuszhoz kötődtek. Ráadásul adózóvá is váltunk. Ez anyagi veszteséggel is járt, hisz kevesebb pénzt hozott a postás január végén, melyet a családjaink is megéreztek.

Ráadásul erről mi nem is tehetünk. Mi becsülettel teljesítettük kötelességeinket. Miért van ez a büntetés? Azt megértjük, hogy a nyugdíjrendszert át kell alakítani, de véleményem szerint ezt sokkal körültekintőbben kellett volna végrehajtani. El lehet rajta gondolkodni. Ezzel a lehetőséggel nem kell adózni a szolgálati járadék után, természetesen nem minden ellenszolgáltatás nélkül. Mi a munkánkat, a szolgálatainkat ajánlottuk fel ennek fejében, amikor a szerződést aláírtuk.”

Mind a ketten egyetértettek abban, hogy a jelenlegi helyzetben ezt a megoldást elfogadhatónak tartják, hisz ha nem fogadnák el, akkor nem jelentkeztek volna önkéntes tartalékos katonának.

Felmerül azonban bennük az a kérdés, mi lesz, ha menet közben valaki a katonai szolgálatra alkalmatlanná válik. Csak reményük van rá, hogy ezt az előjáró szervek méltányolva, kedvezően oldják meg.

Beszélgetésünk végéhez közeledve azt kérdeztem tőlük: No és ezek után, hogyan tovább? Szinte egyszerre kaptam a választ rá. „Türelmesen várunk az újabb megszólításra. Megyünk, és eskünkhöz híven teljesítjük a kapott feladatot, mint életünk során mindig.”

Jó erőt és egészséget, katonaszerencsét kívánva elkészöntem tőlük.

TARR ERNŐ NYÁ. ALEZREDES

Hölgykoszorú a Repülőmúzeumban

A szolnoki honvédséghez tartozó Társadalmi Egyesületek Nyugdíjas Nőtagozatának (SZOHOTTENY) hölgyei látogatást tettek a szolnoki Repülő Múzeumban, ami jól megközelíthető, szívesen látogatott helye a repülés relikviáknak. Szolnok, mint régi katonaváros büszke rá.

Nagy András mérnök őrnagy „női agyra szabott” szakszerű vezetésével képet kaptunk Szolnok repüléstörténetéről, az I. és II. világháborús események magyarországi és külföldi kato-

napolitikai vonatkozásairól, tárgyi és írott dokumentumairól.

A hazai és külföldről beszerzett látványokon kívül külön látványossággént ejtőernyőzés zajlott a légtérben, egy sportgép gyakorlatozott és nagy csatájával felkészülő afganisztáni egység színesítette a látottakat és hallottakat. Láttuk a hazai roncskutatás eredményeit. Ezen a helyen nem a legendák szülnék tárgyi emlékeket, hanem a létező tárgyak és dokumentumok tárják fel a repülés regényes történetét!

Az intézmény szerény anyagi lehetőségekkel rendelkezik, de számos lelkes szponzor, adományozó segíti a múzeumot. Aktív kapcsolata van honvédségi és civil egyesületekkel, magánszemélyekkel. Kap és ad információt, pontosítást. Látogatásunkkor is történt visszaemlékező jelentkezése, de adatkérés is. Köszönet Nagy András mérnök őrnagy vezetéséért és hála a lelkes munkatársainak is! Többen elhatároztuk, hogy visszatérünk!

STROJÁNNÉ GÖMÖRI ÉVA KLUBVEZETŐ

A hozzátartozói ellátásokról

Nem volt olyan területe a nyugellátásoknak, amelyet ne érintett volna az idei átalakítás, így a hozzátartozói ellátások sem maradhattak ki. A katonák hozzátartozói számára a legérzékenyebb pont az eltérő szabály megszűnése, főleg a kedvezőbb számítási mód és a magasabb százalékos mérték szabályának eltörlése volt. Mit jelent ez a gyakorlatban?

A számítási mód az aktív állományból elhunytak hozzátartozóit érinti. Míg korábban az özvegyi nyugdíj alapjául szolgáló nyugdíjat a katonákra vonatkozó speciális szabályok szerint állapították meg, most az öregségi nyugdíjra vonatkozó szabályok – az 1988-tól elért jövedelmek és a TB-szabály szerinti szolgálati idő – figyelembe vételével történik. Nem változott az a szabály, amikor az elhunyt már nyugdíjban részesült, ekkor a megállapítás alapja továbbra is az elhunyt nyugdíja maradt. Fontos, hogy a szolgálati járandóságban részesülők esetében az ellátás alapja a csökkentés nélküli összeg.

Az eltérő százalékos mérték eltörlése nem érinti az egy évig járó ideiglenes özvegyi nyugdíjakat, az továbbra is 60%-os mértékű lesz, mivel ebben a katonai és a polgári szabály már eddig is megegyezett. Érinti viszont az egy év utáni özvegyi nyugdíjakat és az árvaellátások összegét. Ezeknél a korábbi 36%-os mérték helyett, 2012. január 1-jétől a megállapítás már csak 30%-os mértékű lesz.

Ugyancsak fontos tudni, hogy az idei évtől megváltozott a hozzátartozói ellátások megállapításának illetékessége is. A nyugdíjasok – és szolgálati járandóságban részesülők – esetében a megállapításra, feléledésre, továbbfolyósításra vonatkozó kérelmeket a Nyugdíjfolyósító Igazgatóság bírálja el, és az általa hozott határozat alapján folyósítja. Ez a hatásköri változás nem érinti a honvédség gondoskodási-érdekvédelmi és kegyeleti feladatait. Az érdekvédelmi irodák munkatársai továbbra is ellátnak az eddigi feladatokat, az ellátásokra vonatkozó kérdésekre pedig a Nyugdíjmegállapító Osztály munkatársai adnak választ.

Új ellátási formaként jelent meg a kiegészítő hozzátartozói támogatás. Ennek lényege, hogy a „hősi halott” minősítésű elhunyt személy jogán a hozzátartozói ellátást a társadalombiztosítási szabályok szerint állapítják meg, és az így megállapított ellátás összegének további 50%-a lesz a kiegészítő hozzátartozói támogatás. A bevezetéssel egyidejűleg lehetőség nyílik arra, hogy aki jelenleg a hősi halott jogán ellátásban részesül, 2012. június 30-ig kérheti az újraszámítást. Ebben az esetben a Nyugdíjfolyósító Igazgatóság a társadalombiztosítási jogszabályoknak megfelelően kiszámítja az új ellátás összegét, és az így megállapított összeget 50%-kal kiegészíti. Amennyiben a megállapított és kiegészített összeg magasabb a

jogosult jelenlegi ellátásánál, kérheti ennek folyósítását. Megjegyezném, hogy „hősi halott” minősítés nem azonos a „katonai kötelmekkel összefüggő” haláleset minősítéssel.

Végezetül egy sokakat érintő kérdés a rokkantsági nyugdíjak megszűnésével kapcsolatosan. Az özvegyi nyugdíjak esetén, az egy éven túli folyósításnál, továbbá a feléledésnél volt jelentősége a jogosult egészségi állapotának, vagyis a rokkantságnak. A rokkantsági nyugdíjak megszűnését követően a jogszabály a hozzátartozói ellátások esetében is a megváltozott munkaképességű személy fogalmát használja. A jogszabály értelmében, a megváltozott munkaképességű személy az, akinek az egészségi állapota (nem a korábbi egészségkárosodása) a rehabilitációs hatóság komplex minősítése alapján 60 százalékos vagy kisebb mértékű. Aki saját jogán korábban rokkantsági nyugdíjban részesült, az március 31-ig kérhetette a komplex minősítést. A minősítés során a Nemzeti Rehabilitációs és Szociális Hivatal dönt az egészségi állapot mértékéről, és a rehabilitálhatóságról. A hozzátartozói ellátások megállapításának eljárása során feltételeként szabják, hogy a jogosult rendelkezzen hat hónapon belül hozott határozattal, miszerint az egészségi állapota legfeljebb 50%-os mértékű. Aki korábbi rokkantság alapján jelenleg ellátásban részesül, részére a folyósítás folyamatos, de az állapot időszakos orvosi felülvizsgálata továbbra is szükséges.

SZTANÓ ZSUZSANNA ÖR Nagy

A kapcsolat értéke

A BEOSZ karitatív és szociális tevékenységében – a rövid, közép- és hosszú távú stratégiájában – a prioritások között az első helyen szerepel a külföldi missziókban életüket vesztett magyar katonák családjaival történő kapcsolatfelvétellel, továbbá a félárva maradt gyermekek segítése. A BEOSZ delegációjával – Udvardy Endre, Esküdt Lajos, dr. Ávéd Mária és dr. Krasznai Andrea – meglátogattuk dr. Borbély Csaba (Pécs), Nemes Krisztián (Győr) és Kolozsvári György (Tata) hozzátartozóit. Az özvegyek és a gyermekek nagy örömmel fogadták a BEOSZ könyvajándékát, valamint a Református Siketmisszió és a Magyar Bibliatársulat 400.000 forint értékű adományát: márkás ruhanemű, cipők, játékok, könyvek. A köszönetnyilvánító gondolatok meg-

fogalmazását elsősorban mégsem a kézfelfogható, tárgyi világ javai generálták, hanem a személyes jelenlétünkől fakadó, a meglátogatottság miatti öröm. Jólesően konstatáltuk a kapcsolatfenntartás iránti igényt, nyitottságot. A BEOSZ ezen missziójával kommunikációt segítő, közvetítő szerepet is betölt a családok és a Honvédelmi Minisztérium között.

Ajándékozóként – a megajándékozottak boldogságát látva – megtapasztaltuk a jobb adni, mint kapni felhőtlen örömet. Adni nem csupán a materiális javakból lehet... hanem az időből, a másikkal való odafigyelésből, a mosolyból, a szeretetből... – e „javak” tekintetében a posztmodern világ emberének is vannak tartalékai.

DR. KRASZNAI ANDREA

Őrségváltás a régió élén

Szentesen tartotta meg közgyűlését a BEOSZ Dél-alföldi Régiója. A résztvevők fontos feladata volt az elmúlt időszak értékelése, a következő hónapok céljainak, feladatainak meghatározása és meg kellett találni azokat a személyeket, akik e munkában, a régiót vezetik. Hiszen nem csak a mandátuma járt le az eddigi tisztségviselőknek, de – mint azt idejében jelezték – nem is kívántak élni az újabb jelölés lehetőségével.

Nem volt egyszerű a 16 tagegyesületet, a közel 1400 fős tagságot magába foglaló szervezetet úgy irányítani, hogy a régió vezetése ne is telepedjen rá az egyes szervezetekre, megmaradjon azok önállósága, de tudjon egyfajta segítő, koordináló, együttműködést létrehozó, segítő és összefogó szövetség és szövetséges lenni.

Ahogy az egyik tag megfogalmazta: a régió első elnökéhez, Deli József személyéhez kötődik a régió létrejötte, hagyományainak megteremtése. Sinyi Imre elnöklése alatt vált a Dél-alföldi Régió önálló jogi személyiséggé. Az új működési rendhez tartozó Alapszabály kidolgozásában részt vett a most leköszönő elnök, Horváth Balázs István is, akihez az értékelő, az operatív vezetési módszerek bevezetését, az elektronikus levelezés általánossá tételét köthetjük.

A régió nemcsak státusában volt egyfajta példát adó szervezet, de híresek voltak a tagegyesületi elnökök részére szervezett egyhetes találkozók, melyek keretében saját kedvezményes üdülési lehetőségük terhére szerveztek közös programokat. A találkozókön komoly szervezeti munka folyt a tagegyesületeket érintő gondok, problémák megbeszélésével. A mindenkit érintő témákhoz külső előadókat hívtak, de megtalálták a pihenés,

a kulturális és történelmi értékek megismerésének lehetőségét is. Ide tartoznak a Bács-megyei egyesületek zömét érintő, évről-évre más tagegyesület által szervezett kistérségi találkozók, a légvédelmi és műszaki katonákat összefogó nagyrendezvények és minden egykori helyőrség hagyományait fenntartó egyesületi szerveződések és programok is. Mindezen tevékenységben rengeteg önkéntesen vállalt és végzett munka fekszik, rengeteg szervezés, hatalmas sokaság megmozgatása, támogatási források megkeresése. A régió mindig is kereste az újat, a példát mutató kezdeményezéseket. Egy új – divatos szóval élve – projekt a nőtagozati munka, az özvegyekkel való foglalkozás intézményesítése. Ennek a folyamatnak a kezdetét az egyesületek nőfelelősei részére az elmúlt évben szervezett tanácskozás jelentette, ami nem a megszokott fórum volt, hanem útkeresés, és a folytatásra jó példa az új elnök, dr. Kovács György által beterjesztett javaslat, a nőtagozati vezetőnek, mint az Alapszabályban megjelenő, az elnökség mellett működő tematizáló személynek a megjelenítése.

Mindebben a sokrétű tevékenységben

volt néhány biztos segítő pont. A segítség persze mindenki lehetőségéhez, tehetségéhez mért és változó volt. Gyakran részesültek tagegyesületeink a Honvédelmi Minisztérium, a Magyar Honvédség támogatásában. Magunk mögött éreztük a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségét. És velünk voltak a mindennapokban az MH Hadkiegészítő és Központ Nyilvántartó Parancsnokság (és jogelőd szervezetei) munkatársai. Köszönjük mindenkinek a támogatást, a segítő kritikát!

Nem szabad kihagyni a felsorolásból természetesen az önkormányzatokat, az intézményeket és a vállalkozókat sem, hiszen nem kevés támogatást adtak egyesületeinknek, és a polgármesterek – nagyon helyesen – kihasználták e szervezetekben rejlő, bennük lévő mozgósító, szervező lehetőséget, erőt és tehetséget. Végezetül engedtessek meg egy személyes köszönet is. Köszönetet mondok a Dél-alföldi Régió valamennyi tagjának, a szép és mozgalmas egyesületi tevékenységért, a számtalan élvezetes és tartalmas rendezvényért, az önként vállalt munkáért.

HORVÁTH BALÁZS ISTVÁN

Emléktábla a hadosztálynak

Az emléktábla állításával nem az 1914-ben a történelmi Magyarország területén élő, a lakosság 54 %-át kitevő nemzetiség által gyűlölt Osztrák Magyar Monarchiának vagy a Habsburg-dinastiának kívánunk emléket állítani, hanem annak a katonai szervezetnek, amely 22 éven keresztül, a Dunától keletre oltalmazta hazánk légterét. „Felejtethetlen a 2. Honi Légvédelmi Hadosztály,

mert egykori személyi állományának tevékenysége, egymáshoz való viszonya, emberi kapcsolatai, összetartása, költői túlzással „szellemisége” miatt vált legendássá.”

Ezt a katonai szervezetet Stock János altábornagy 2004-ben írott visszaemlékezése szerint: „FELEJTETHETLEN 2. Honi Légvédelmi Hadosztály”-nak hívták.”

LK.

Egészségprogram nyugdíjasoknak

Hatodik alkalommal látta vendégül a Honvédkórház a Balassi Bálint Bajtársi Egyesület és más honvédségi nyugdíjas szervezetek tagjait. A negyedévente megrendezésre kerülő fórumon egy-egy időskori egészségügyi probléma kerül terítékre.

Korábban szó volt a nőgyógyászati, az urológiai, a mozgásszervi, a szív- és érrendszeri betegségekről, az alvászavarokról.

A problémák kialakulásának okairól, a tünetekről szóló prezentáció, valamint a témához kapcsolódó életmódtanácsok elhangzása után lehetőség van párbeszédre. A résztvevők minden alkalommal nagy érdeklődéssel hallgatták a kórház orvosainak előadásait, és figyelemreméltó aktivitással vettek részt a konzultáción. Április 12-én a résztvevők az időskori emésztési problémákról, azok vizsgálati és kezelési megoldási lehetőségeiről hallhattak kiváló tájékoztatót és megszívlelendő, hasznos tanácsokat dr. Zsigmond Ferenc főorvos tolmácsolásában. Az előadást követő közel egyórás kollektív beszélgetés során feltejt kérdések igazolták a témaválasztás időszerűségét és fontosságát.

Feltöltődés a városi majálison

A kikapcsolódást, feltöltődést és az együttlét örömeit ötvöző szép napot töltött el a Nyírbátori Határőr Igazgatóság Nyugdíjasai Egyesület tagsága a nyírbátori városi majálison. Amíg főtt a kondérban a Kovács Tibor által felajánlott, és a 70. születésnapját ünneplő Szabó Győző vezényletével készített birkagulyás, valamint rotyogott a fazékban a Szabó Győzőné irányította női csapat ízes töltött káposztája, addig jól szórakoztunk a Bátori Mazsorett Csoport szemet gyönyörködtető, illetve a Varga Trió és Rostás Tünde fülnek kellemes műsorán. A VI. Bográcsbajnokság

eredményhirdetése tovább növelte jó hangulatunkat, hiszen a töltött káposztát II. helyezéssel honorálta a zsűri, de dicsérő szavakkal illetve a birkagulyás pikáns ízét és gazdag fűszerezettségét is. A kötetlen együttlétet Pataki Attila és Demjén Ferenc könnyűzenei koncertje szakította félbe, de ezen cseppet sem bosszankodtunk, mivel nagy élményt nyújtottak valamenyünk számára.

VINCZE ISTVÁN

A Balassi éves közgyűlése

A több mint két évtizedes múltra visszatekintő Balassi Bálint Bajtársi Egyesület a Stefánia Palotában tartotta a 2011. évi, éves beszámoló közgyűlését. A résztvevőket az egyesület ügyvezető alelnöke, Galló István nyá. ezredes köszöntötte, majd bejelentette, hogy a közgyűlés résztvevői előtt Szekeres István nyá. dandártábornok, az egyesületünk elnöke és Vanyur Tibor mk. ezredes, a Magyar Honvédség Hadkiegészítő és Központi Nyilvántartó Parancsnokság parancsnoka ünnepélyesen aláírják a két szervezet közötti együttműködési megállapodást. Az okmány tartalmát Vanyur Tibor ezredes ismertette, egyben tájékoztatást adott a honvédség jelenlegi főbb feladatairól. Kérte a tagjaink tevékeny köz-

reműködését az önkéntes haderő bővítésében, a tagtoborzásban.

A közgyűlésen Szekeres István foglalta össze az egyesület 2011. évi tevékenységét. Ezt követően Galló István nyá. ezredes, kivetített táblázatokkal támasztotta alá a beszámoló pénzügyi adatait. Az egyesület felügyelő bizottságának elnöke, dr. Simon Béla nyá. ezredes tájékoztatta a taggyűlést, hogy testületük a beszámolót elfogadásra ajánlja a közgyűlésnek. A közgyűlés a jelenlévők szavazatával elfogadta az éves beszámolót.

A továbbiakban Szekeres István ismertette a 2012. évre tervezett egyesületi programot és tájékoztatást adott az ez évben már megvalósult rendezvényekről. Szót kapott Szabó József

mk. ezredes, a HVK Személyügyi Csoportfőnökség humánszolgálati osztályvezetője is, aki tájékoztatást adott a Honvédelmi Minisztérium humánstratégiájáról; a HM idősgügyi tanácsa további működéséről és a kegyeleti szabályozás átdolgozásáról, mely utóbbinak a célja, hogy igazságosabb és jobb legyen a jelenleg hatályosnál.

A közgyűlésen ezután hozzászólások és javaslatok hangzottak el, melyeket az egyesület elnöksége köszönettel vett és az utóbbiakat beépíteni szándékozik az éves működési programba.

A közgyűlésen jelenlévő hölgyeket Dorka József – a Balassi Kórus tagja – József Attila versével méltatta, az elnökség pedig egy szál virággal köszöntötte. Az esemény kulturális fénypontja Tarján Pálnak, a Honvéd Együttes művészeinek nagysikerű operett-előadása volt.

Borverseny hatodszor Miskolcon

Minden nap, amelyet átélsz különleges. Ismét Miskolcon rendeztük meg a Bajtársi Egyesületek Észak-alföldi Régió borversenyét. Az eseményen négy megyéből 6 szervezet, 51 féle borral vett részt. Nyíregyháza, Nyírbátor, Debrecen, Mezőkövesd, Kazincbarcika és Miskolc. A rendezvény fővédnöke Tóth Sándor nyá. ezredes, régióvezető volt Nyíregyházáról, míg a házigazdák Magyar Géza, nyá. ezredes, a miskolci klub elnö-

ke, Orosz Lajos, nyá. ezredes, a klub titkára voltak. Deák Imre, a Szent-Márton Borrend követe és munkatársai dicséretesen kiemelkedő munkát végeztek. Amíg a zsűri dolgozott, addig Magyar Gézáné humoros vetélkedőkkel szórakoztatta a vendégsereget. Megérkezett az ebéd és közben két hegedű kíséretében borozgatás, beszélgetés zajlott. Az eredményhirdetés 7 nagy arany-, 14 arany-, 16 ezüst-, 14 bronzdíjas bort eredményezett. Azt mondják: „Az élet túl rövid ahhoz, hogy rossz bort igyál!”

LORGER KÁROLY

Dalostalálkozó Nagykanizsán

Nagykanizsán a Honvéd Kaszinó szervezésében április utolsó hétvégéjén tartották meg „A zene hangjai” címmel a generációk dalostalálkozóját az általános iskolától a nyugdíjaskorig. A rendezvényt Dénes Sándor, Nagykanizsa Megyei jogú Város alpolgármestere nyitotta meg. Méltató beszédében kiemelten szólt a zene, az ének szerepéről az emberi kapcsolatok elmélyítésében a gyerekkortól a felnőttsegen keresztül a nyugdíjaskorig. A nap során azonban az énekkaroké volt a főszerep. Fel-

lépett a Budapesti Balassi Bálint Bajtársi Egyesület énekkara, a Rozgonyi úti Általános Iskola alsó tagozatos énekkara, a Honvéd Kaszinó Hölgy Klubja énekkara és a Honvéd Kaszinó Dalos Csoportja.

Az énekkarok műsoraikban vidám, játékos gyermekdalokat, népdalokat, katonadalokat adtak elő. Végül közös énekléssel, Naszvagy Vilmos vezényletével elénekelték Kodály Zoltán, Hári János című daljátékából az „A jó lovas katonának” kezdőtű dalt.

TARR ERNŐ NYÁ. ALEZREDES

A segélyezés tapasztalatai

A Magyar Honvédség gondoskodási körébe tartozók közül kedvezőtlen szociális helyzetben vannak az idős, beteg, anyagi gondokkal küzdő nyugállományú katonák, nyugdíjasok, az egyedül élők, illetve az egy nyugdíjból élő házaspárok, özvegyek, árvák. Van a segélykérőknek egy olyan rétege is, amely szinte mindennapi megélhetési gondokkal küzd. A leggyakoribb okok a következők: a feleség nem szerzett nyugdíjjogosultságot, a család egyik-másik tagja súlyos betegségben szenved, ezért hosszabb idejű orvosi, vagy kórházi kezelésre szorul, vagy betegségükből kifolyólag sokat költenek gyógyszerre, illetve már a szükséges gyógyszereket sem tudják kiváltani. Sok esetben a kérelmezők pénztartalékait felhasználták nagykorú gyermekeik kölcsönének végtörlesztésére. Ezzel a jelenlegi gazdasági helyzet megélhetési gondokat okoz számukra, sőt jelentős számban jelentek meg olyan kérelmezők is, akik közös háztartásba költöznek össze munkanélküli vagy elvált gyermekeikkel és a

kérelmező nyugdíjából próbálnak megélni.

A segélykérők között egyre nagyobb számban jelennek meg olyan személyek is, akik – bár szociális, vagy jövedelmi viszonyaik kielégítőek – olyan váratlan élethelyzetbe kerülnek, hogy anyagi támogatásuk indokolt. Esetükben a kuratórium él a méltányosság lehetőségével.

A nagycsaládosok, illetve gyermekeket egyedül nevelők köréből számottevően megnövekedett a segélykérelmek száma. Elsősorban a szerződéses katonák fordulnak segélyért. 2012 első negyedében megjelentek a hivatásos tiszthelyettesek is a segélykérők között. A kérelmek indokai között többségében a megélhetéshez, a gyermekek neveléséhez, a lakhatási költségek növekedése, a családot súlytó elbocsátások, munkanélküliség okozta létbizonytalanság, illetve beteg hozzátartozó gyógyításának magas költsége fogalmazódik meg. Növekszik azok száma is, akiknek élethelyzetét megélhetését kedvezőtlenül befolyá-

solja a korábban felvett hitelek (pl.: svájc-i vagy jelzáloghitel stb.) törlesztő részeinek drasztikus növekedése, vagy a családon belüli korábbi kezességvállalás, melyet nem tudnak fizetni, ezért a kezesnek kell helytállnia. Az ilyen anyagi problémákat a szociális segélyezés nem tudja kezelni.

2012 első negyedében 226 kérelmezőnek 7.782.900 Ft segélyt fizettünk ki. 34 főnek a kérelmét elutasítottuk, akikből 5 fő nem tartozik a közalapítvány által segélyezhető csoportjába.

GYURIS MIHÁLY
TITKÁRS

Koszorúzás Nápolyban

A NATO Nápolyi Összhaderőnemi Parancsnokságán tartós külszolgálatot teljesítők képviselőjében dr. Vekszler Péter orvos alezredes (nemzeti rangidős), Nagy Ferenc alezredes, Simon Csabáné zászlós (vezénylőzászlós) és Gácsai Richárd zászlós koszorút helyezett el Türr István emléktáblájánál. Az eseményre Magyarország Nápolyi Konzulátusának szervezésében került sor, melyen katonacsaládok, a nápolyi Orientale Egyetem magyar tanszékének vezetője, prof. Amedeo di Francesco mellett a magyar nyelvet oktatók és tanulók, valamint Nápolyban és környékén élő magyarok vettek részt. A koszorúzást követően prof. Andrea Amatucci, tiszteletbeli magyar konzul állófogadáson látta vendégül a megjelenteket.

Türr István, az olasz '48-as egységesítési harcok részese 1825. augusztus 11-én született Baján. Önként jelentkezett katonának, mely után a császári hadsereg pécsi Ferenc Károly főherceg gyalogezredébe került, majd Olaszországba helyezték. Itt részt vett a Piemont elleni harcokban és a kegyetlen milánói megtorlásban. Ennek hatására 1849. január 19-én megszökött a császári seregből, és a piemontiakhoz állt át. Részt vett az 1848-49-es olasz függetlenségi mozgalomban és támogat-

ta Károly Albert szárd-piemonti király olasz egyesítési törekvéseit. A forradalom leverése után Türr menekülni kényszerült a Monarchia megtorlása elől. 1859-ben az olasz függetlenségi harc kitörése után részt vett az Ausztria elleni háborúban, ahol Giuseppe Garibaldi mellett szolgált. Palermo bevételé leginkább Türr tanácsai miatt sikerült, ezért Garibaldi a nemzetőrség főfelügyelőjévé és tábornokká nevezte ki, itt kapta meg társaitól kitartásáért a „rettenthetetlen magyar” címet. Harcban szerzett súlyos karsérülése miatt egy ideig a hadsereg további szervezésén fáradozott, majd döntő szerepe volt a messinai ütközetben aratott győzelemben is. Nápoly bevételét követően Garibaldi a város polgári és katonai kormányzójává nevezte ki. A hadjárat után az olasz kormány megerősítette altábornagyi rangját, és kinevezte őt Viktor Emmanuel szárnysegédjévé, ezáltal sok kényes diplomáciai ügy elintézését bízták rá. A porosz-osztrák háború befejezése és az általános amnesztia után visszatért Magyarországra, és itt a közügyekben vett részt. Ekkor alapította meg a központi népnevelési kört, amely azonban fiókjaival együtt megszűnt az 1870-es évek elején. 1869-ben Türr, társaival létrehozta Pesten a Cor-

vin Mátyás szabadkőműves páholyt, majd 1871-ben Klapka György és Andrássy Gyula társaságában a magyarországi Nagy Oriens szabadkőműves nagypáholy alapító tagjai között volt. A halál 1908. május 3-án érte Budapesten. A mai Kerepesi-temetőben helyezték örök nyugalomra. Türr István tiszteletére Nápolyban 2002 óta helyeznek el koszorút az emlékére.

DR. VEKSZLER PÉTER
ORVOS ALEZREDES
NEMZETI RANGIDÓS

Ígéret a töretlen folytatásra

„Eseményekben gazdag, színes, vonzó programokkal teli évet hagyott maga mögött a Nyírbátori Határőr Igazgatóság Nyugdíjasai Egyesület tagsága. „E szavakkal nyitotta meg az évértékelő taggyűlést Bücs János elnök. A ren-

dezvényt megtisztelte jelenlétével és építő hozzászólásával Tarcsa Csaba ezredes, a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője, valamint Tóth Sándor nyugállományú ezredes, a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségének Szabolcs megyei elnöke. Természetesen tagként a résztvevők között foglaltak helyet és véleményt is nyilvánítottak az igazgatóság korábbi vezetői, tábornokai is. Az egyesület tagsága az elmúlt évben kirándulás keretében megfordult Esztergomban, Visegrádon, Miskolc-Tapolcán, Lillafüreden, a hortobágyi hídi vásáron és az Epona lovas-

faluban, a sóstói vadsparkban és falu-múzeumban. Felejthetetlen napokat töltöttünk Erdélyben. Tovább ápoltuk elmélyült kapcsolatunkat az erdőbényei nyugdíjasklubbal, akikkel együtt emlékeztünk meg I. Lászlóról, a Határőrség védőszenjéről. Számtalan éremmel tértünk haza a nyugdíjas egyesületek regionális versenyeiről. Új szint vittünk a városi rendezvényekbe a majálisi főzőversenyen, a grillező versenyen, a szüreti felvonuláson, a Bátor Karácsonyon stb. Gyümölcsöző kapcsolatot ápolunk a térség honvédelmi és rendvédelmi nyugdíjas-egyesületeivel, valamint a megyei rendőr-főkapitánysággal. A tisztújítás után a régi-új elnök megköszönte a leköszönő elnökségnek az önzetlen fáradozást, az új elnökség nevében pedig ígéretet tett a töretlen folytatásra.

VINCZE ISTVÁN

Ismét egy siker

Féltem attól, hogy a Bem egyesület vezetése elveszi erőmet az írástól. Nem így történt! Az ottani biztatás, „beszámoló, bemutatólehetőségek” inkább serkentettek. Az elmúlt három évben jött ki a nyomdából Szalvay Mihály élete (történelmi kor és életrajz); Diké szerelmei (monodráma egy jóra való rosszlányról, első ismertetése a Stefánia Palotában volt, majd Pesten is, Kolozsvárott is bemutatták). Ezek mellett sikerült a Nyugdíjasok Országos Szövetsége pályázatán ismét első helyezést elérnem, a „Túrós Mari nem megy Amerikába” című novellámmal. Tavaly a füredi Anna-bábra jelent meg a Füredi sze-

relmek, benne Kiss Ernő aradi vértanú altábornagyról szóló pódiumjátékom, amit előbb a Füredi Városi Könyvtárban, majd a Bem József Bajtársi Egyesület Felolvasó Színházában és az Örmény Kulturális Központban, október 6-án egymást követő időben mutattak be Kortvélyessy Zsolt Színművész és társai.

A 2012-es évre a most megjelent Pillantás a napba című írástomat Széchenyi emlékére kívánjuk bemutatni az egyesületünkben. (Jelenleg egy másik aradi vértanú, Lázár Vilmos ezredes életével foglalkozom).

Barátsággal: PERLAWI ANDOR

Látogatás egy élő múzeumfaluba

Hazánk egyik ékszerdobozába, a világörökség részét képező Hollókőre látogatott el a Nyírbátori Határőr Igazgatóság Nyugdíjasai Egyesület tagsága. Megcsodáltuk az 1900-as évek elején mai formáját elnyert Ófalu kontyolt nyeregretetős parasztházait, melyeknek homlokfalát faragással díszített faoszlopos, deszkamellvédes tornácok szegélyezik. Hallgattuk az élő múzeumfalú palóc lakóinak jellegzetes, ízes beszédét. A babamúzeumban, a tájházban, a postamúzeumban, a várban, a 19. századi fatornyos katolikus templomban tanulmányoztuk a korabeli és

jelenkori parasztszaladok sajátságos életmódját, lakását, bútorait, viseletét és gazdasági eszközeit. A házakba betérve jó érzéssel konstatáltuk, hogy a falusi élet páratlan példáját sikerült itt megőrizni. A kirándulás keretében megtekintettük a szécsényi Forgách-kastélyt, a Rákóczi-szabadságharc egyik bölcsőjét. Büszkeség lett úrrá rajtunk, mikor kinéztünk az emeleti kiállítótermekből a kastély melletti síkságra, ahol az 1705-ös országgyűlés II. Rákóczi Ferencet Magyarország vezérlő fejedelmévé választotta.

VINCZE ISTVÁN

A Hősök Emlékköve a magyar nemzet ismeretlen hőseinek jelképes sírja

A 2001-ben elhelyezett Hősök emlékköve Andrassy út felé eső oldalán ezt a rövid mondatot olvashatjuk: HŐSEINK EMLÉKÉRE.

Ezzel az emlékkövel tisztelgünk a magyar nemzet függetlenségi harcai és szabadságküzdelmei során életüket áldozó ismeretlen milliók előtt, mindazok jelképes sírja, akiknek nevét nem jegyezte fel a történelem, akiknek alakja nincs kőbe vésve, bronzba öntve, a nevüket nem őrzik utcák, s terek, ismeretlenül, nyomtalanul elnyelte őket a csataterek tömegsírja.

A millenárius emlékmű talapzatáról történelmi alakok pillantanak le a névtelen hősök sírjára. S a hatalmas gránittömb alól névtelen százezrek megdicsőült szelleme emelkedik a magasba, ezer esztendő hősiek áldozatkészségének bizonyításául.

DR. HELGERT IMRE NYÁ. EZREDES

És a hadosztály elindult

1942. április 12-én, 70 évvel ezelőtt Szombathelyről kigördült a magyar királyi 2. honvéd hadsereg katonáit szállító vonat. Ez alkalomból Békehid elnevezésű megemlékezést, táblaavatást és -szentelést, mécsesgyújtást szervezett a Honvédelmi Minisztérium, Szombathely önkormányzata, a Vasi Honvéd Bajtársi Egyesület valamint a Honvéd Hagyományőrző Egyesület. A rendezvény első része a katonatörténeti kiállítás helyszínén zajlott (Szombathely, Aréna u.). A Himnusz elénekzése és pár szavas bevezető után dr. Ravasz István alezredes, a Hadtörténeti Intézet és Múzeum nevében mondott megemlékező beszédet, amely nagyon tartalmas és figyelemfelkeltő volt!

„A Jány Gusztáv vezérezredes parancsnoksága alatt álló 207 ezer fős hadsereg első csapatai 1942. április 12-én indultak el a szombathelyi pályaudvarról. A haderő tragikus sorsát akkor még nem lehetett előre látni.”

„A magyar 2. hadsereg 1943. januári és februári veszteségeiről, s a meglévő összegyűjtött létszámról 1943. február közepétől kezdtek folyamatosan jelentést tenni a csapattes-

tek parancsnokságai. Hozzávetőleg 125 ezer főre tehető a 2. hadsereg közel egyéves keleti hadszíntéri tevékenysége során megsebesült, elesett, eltűnt vagy fogásba esett katonáinak száma. A 125 ezerből mintegy 50 ezer volt a hősi halottak, s ugyanennyi a sebesültek száma. Közel harmincezen estek hadifogságba vagy tűntek el örökre. A 2. hadsereg maradványai 1943. április 24. és május 30. között tértek haza.”

Megemlékező beszéde után Kazári József, túlélő híradó katona idézte fel a fájdalmas emlékeket, amelyek nemcsak neki csaltak könnyeket a szemébe, hanem sok más embernek is. „Mínusz 35-40 fokos hidegben töltöttük napjainkat, szállásunk a szabad ég alatt volt. Élelem és lőszer hiányában egyre többen adták fel a reményt. Előfordult, hogy lovakat lőttünk le, és a kimúlásukat meg sem várva estünk nekik, mert máshogy nem tudtunk húshoz jutni.”

Az elhangzottak után a résztvevők gyalogosan, menetoszlopban vonultak át – ugyan-

azon az útvonalon haladva, mint 70 évvel ezelőtt – a szombathelyi vasútállomás peronjára, ahol az ünnepség folytatódott.

Itt dr. Puskás Tivadar, Szombathely város polgármestere mondott beszédet, melyben felhívta a figyelmet arra, hogy a szombathelyi III. hadtest elsőként szállt szembe az ellenséggel. Beszéde után a történelmi egyházak képviselői áldást mondtak és megszentelték a márványtáblát. „Nyugodj immár örök békességben, harcos útjaink fáradt vándora, álmodd a szabadság napsugaras álmát, mi fájdalmas hősünk, magyar katona!”

HORVÁTH ZITA

A VASI HONVÉD BAJTÁRSI EGYESÜLET
SZOMBATHELYI TAGJA

Hozták a formát

Klubunk az éves munkaterv szerint kirándulást szervezett a Zalaegerszeg melletti csácsi arborétumba. Az érdekességek, nevezetességek, a hasznos látnivalók megtekintésén kívül, helyben készített ebédet, ebéd utánra pedig szieszta helyett egy kis beszélgetést, nótatanulást is beiktattunk.

Az „előkészítő részleg” már fél nyolckor a helyszínen volt, nagy lendülettel és komoly szakértelemmel kezdve meg az ebédkészítést. Az érdeklődőket szállító autóbusz kilenc órakor indult a hajdanvolt zalaegerszegi Petőfi-laktanya elől. Jöttek néhányan saját kocsival, de még kerékpárral is, így az ebédkészítők csoportja is gyarapodott néhány munkás kézzel.

Közben lehetett kóstolgatni a jófajta „hazaiakat”, ami nemcsak pogácsából állt. Tíz órától Szakács László nyugalmazott erdész, az arborétum nagy ismerője vezetésével rövid sétát tettünk az erdőben. Nagyra kerekedett szemmel néztünk és ámultunk. Praktikus kialakított sétautak, apró hidacskák, kisebb pihenőhelyek asztalokkal, padokkal, mindez magas minőséggel karbantartva. És ami az arborétum lényege: a kétszáznál is több fafajta, az őshonos száz év feletti magyar fajták, a világ minden részéről származó tűlevelűekkel, lombkoronásokkal kiegészítve, körítve egy csomó bokorral, cserjével és egyéb apró növényekkel.

A szorgos kezeknek köszönhetően az ebéd is elkészült. A dicséretre méltó ízvilágú gulyás komoly sikert aratott. Mivel a mennyiséggel sem volt probléma, a délutánra tervezett szalonasütesen csak kevesen vettek részt. És hogy a formából ne essünk ki, a tangóharmonikával együtt előkerültek a régi katonadalok, magyar nóták is.

BOLLA LAJOS JÁNOS NYÁ. ALEZREDES

Hívás az életért

Egyedül élő, idős emberek számára indított technikai segítségnyújtó akciót a Gyenesdiási Polgárőr Egyesület. A civil szervezet automata segélyhívó telefonkészülékeket szerzett be. Anyagi lehetőségeik szerint egyelőre 3 darabot adhattak át a helyzetüknél, egészségi állapotuknál fogva leginkább rászorulóknak. Szabó Sándor elnök és munkatársai a napokban szállították a kedvezményezettek lakására a készülékeket, s helyezték azokat üzembe. A nyomógombos telefon használata nem különbözik a hagyományosaktól, de tartozik hozzá egy csuklón viselhető gomb, melynek megnyomásával a beprogramozott számokat automatikusan hívja a készülék. A táv-

kapcsolóval történő működésbe hozás vész-helyzetet jelent, ilyen esetben a hívás mellett helyben, nagyobb távolságból is észlelhető szírénahangot ad a telefon. Mindebből adódóan nemcsak rosszullet esetén jelenthet segítséget, hanem egyéb probléma, bűncselekmény kísérlétének észlelésekor is gyors, hatásos eszköze a készülék a biztonságának, a szükséges segítség mindenkor elérhetőségének.

H. Á.

Honvédelmi szaktanterem nyílt a „katonasuliban”

Hende Csaba honvédelmi miniszter avatta fel április 26-án a zuglói Egressy Gábor Kéttannyelvű Szakközépiskolában a katonai alapismeretek tantárgy oktatását szolgáló tantermet.

A Zrínyi-tanterem átadásakor a miniszter hangsúlyozta, hogy a Nemzeti Közsolgálati Egyetem központja az egykori Ludovika Akadémia épületében lesz, és várható, hogy nagyon sok fiatal fog ide jelentkezni. A szaktanterem berendezése, az

itt kiállított fotók, könyvek, berendezések mind azt szolgálják, hogy a fiatalok körében vonzó legyen a Katonasuli-program, a „honvédelmi ismeretek” tantárgy. Az avatóünnepség után Hende Csaba megtekintette a diákok katonás felvonulását az iskola udvarán. A honvédségi társadalmi szervezetek (BEOSZ, HOHE) képviselői elhatározták, hogy tapasztalataikkal segíteni fogják az itt tanuló diákok honvédelmi felkészítését.

SZÖVEG ÉS KÉP: KACSÓ LAJOS

Ludovika fesztivál

Hazánk legnagyobb katonai hagyományőrző találkozására május 18–20-án harmadik alkalommal került sor a Józsefvárosi Orczy-parkban. A nagy érdeklődést kiváltó rendezvény célja ezúttal is az volt, hogy minél szélesebb közönség előtt mutassa be a magyar hadtörténelem legfontosabb korszakait.

Az Orczy-kert a fesztivál során egy nagy katonai táborrá alakult át, ahol egymástól elkülönítve kerültek kialakításra az egyes korszakokat bemutató táborrészletek.

A katonai szervezetek bemutatkozása után a hagyományőrző csapatok vonultak fel, és a harci bemutatók mellett kézművesvásár és „tábori konyha” várta a látogatókat a Józsefváros legnagyobb parkjában.

Daróczy Ferenc nyugállományú ezredes, a BEOSZ alelnöke a bemutatók után elmondta, hogy neki a Bornemissza János Hagyományőrség, a Gyulaffy László Hagyományőrző Bandérium, valamint a Zrínyi Miklós Haditorna Klub „harci programja” tetszett a legjobban.

FOTÓ: KACSÓ LAJOS

